

(המשך מעמוד 15)

הירושלמית של שי"ח התבלטו חברים כיוסי ארנון, יוסי לנודא, איתן מיכאלי וראובן קמינר, שפקקו בדבריהם בערכים ועקרונות יסודיים, שהם בבחינת "בל יעבור" אצל חברי שי"ח מקיבוצי השומר-הצעיר ומן הערים האחרות. גם חלק מחברי שי"ח ירושלים, הסתייגו מרוב חברי קבוצתם, שחלקים חשובים מדבריהם הצביעו עליהם כמי שמפקקים בזכותו של העם היהודי למדינתו, אפילו בגבולות 1971.

כינום נוסף. טיוטת הצעתו של ראובן קמינר, עליה חתם בשם "אבינועם הירושלמי", ודבריהם של התומכים בדעתו, הקפיצו ממקומם את פעילי שי"ח המרכזיים מכל הארץ. הוויכוח שנפתח ביום שישי על "מצב השמאל" כמעט ונשכח. ברוב קולות הוחלט לקבל ככסיס לדיון את טיוטתם של פתר, קידרון ומוקד ולקיי רוא לכינוס ארצי נוסף בסוף החודש כדי לסכם את הדיון.

הוויכוחים על "חזית" או "לא-חזית" בבחירות הקרובות, הגדרתה של שי"ח כגוף "אקס-טרלמנטארי", כמשתתף פעיל או סביל במערכת הבחירות הקרובה, כל אלה נידחו לקרן זווית. הכינוס שהחל בהפגנת אחדות של כוח צעיר ורענן, הסתיים על פיתחה של פרשת דרכים. חלק גדול מפעילי שי"ח, מקימיו והרוח החיה של קבוצותיו השונות בכל הארץ, נחושים בהחלטתם כי הכינוס הקרוב יסתיים בקבלת החלטות מחייבות בנוסח הציורה מפורשת של זכות ההגדרה העצמית של העם היהודי, ש"מומשה עם הקמתה של מדינת ישראל" בצד "זכותו של העם הערבי הפלסטיני להגדרה עצמית". כדרכי הצעתם של פתר, מוקד וקידרון.

תליאביב

הקורעים

בבשר החי

מזה כמה חודשים רואה אבשלום אשרוב, בעל קיוסק בפינת הרחובות סוקולוב-נורדאו בצפון תליאביב, את אותה תמונה מזועזעת: מדי בוקר, מגיעה למקום מכר גית של מחלקת התברואה, של העירייה. מתוכה יוצאים פקחים, ומתחילים להשליך, מתוך המכונית, לתוך עגלת האשפה הער מדת בצד הכביש, חתולים וגורים רכים. לפעמים, כשהמיכסה של עגלת האשפה

פעידת שי"ח ניבה דניר, העקרונות מחייבים את כולם

אינו סגור הרמטית, רואה אשרוב כיצד אחדים מהחתולים, שהושלכו חיים לתוך קבר האשפה, מזנקים החוצה מן העגלה, נמלטים על נפשם. גופם נקרע. דרכם של החתולים והגורים שלא נמלטו, וזהו הדרכה של כל (המשך בעמוד 23)

היא באה לישראל מסין הרחוקה, כדי להקים מוזיאון שעווה של גדולי הארץ מאדאם טיסו הישראליית

מקצוע שלה הוא לקבוע את אופיו של אדם במבט אחד. מאז שהגיעה לישראל, הספיקה לתקוע את מבטיה הר חודרים בכמה מהאישים הבולטים ביותר של הארץ. את מסקנותיה, היא מקפידה לשמור לעצמה. בקושי אפשר לטחוט ממנה מילים מספר: "את משה דיין מאפיינת העין שלו. היא מבריקה מאוד, ונעה במ הירות. המבטים שלה חדים. לפי שרירי הפנים והעיניים, הייתי אומרת שהוא אדם קשה". דוגמה נוספת: "גדעון האוונר, לעומת

ציבור, למשל, שהם בדרך כלל עסוקים מאוד ולעיתים קרובות צריכים לענות במ הירות על שאלות. מדברים מאוד בבהירות ובקיצור. פרופיסורים, לעומתם, נוהים להיכנס לפרטים טכניים, משתדלים להסביר כל דבר לעומקו". מאז שהיא בארץ, הספיקה ויואן התמיי רה, ששערה השחור והמבריק אסוף בונבי

קונג. במשך ארבע שנים, מאז נטשה את ציורי-השמן שלה לטובת פיסלי-השע" ווה, עוסקת ויואן בהתבוננות בפניהם של אנשים, שרבים מהם מפורסמים. "האינטלגנציה של האדם נמצאת בעיניים שלו, ובמיוחד בקמטים שסביב עיניו". היא מסבירה, "אנשים נבדלים אחד מהשני גם לפי המקצוע שלהם. אנשי

טיות — למעשה, השריד האחרון שנשאר מהצורה. את ההבעה המיוחדת שעל פניו העתיקה ויואן מאחת מתמונותיו של הפושע הנאצי בזמן המשפט. בתמונה למעלה: ויואן מחזיקה יד עשויה משעווה מעשה ידה. כדי שהיד תהיה מושלמת, צריך עוד לצבוע אותה בצבע העור ולשתול בה שערות.

וייצמן, הרצל, גולדה ואייכמן ניצבים אחד ליד השני על אחד משולחנות העבודה בסטודיו של ויואן סאן, הנמצא בקומה העליונה של כליבו "שלום". המשקפיים שעל אפו של אייכמן הן אותני

טוס, לעצב בשעווה את ראשיהם של משה דיין, גדעון האוונר, גולדה מאיר, זלמן שור, חיים טופול ורבים אחרים.

כשהיא עובדת על דמותו של אדם שהלך לעולמו, היא מסתמכת על תמונות ועל תיאורים של קרובי משפחה. כמו, למשל, כשיחזרה בשעווה את הרגעים האחרונים של אלי כהן, לפני שעלה לגרדום. היא הזמינה לסטרדיו שלה, בקומה העליונה של כליבו שלום, את אשתו של אלי ואת בני משפחתו. מהם שמעה על התגרות עות שאיפיינו אותו, על ההבעות המיוחדות לו בשעות של כעס או של עצב. מאחיו הצעיר של אלי, שבינו לבין אחיו יש דמיון ברור, העתיקה ויואן קווים אופייניים.

לדובב את הדוגמנים

עבודה נעשית קצת יותר פשוטה כשהמדובר באנשים חיים. או הם פשוט באים ויושבים לפניו, והיא מתבררת בהם. לומדת את הקווים והתנועות האופייניות להם.

דוב גרונר פסל זה עתיד להיות דיוקנו של דוב גרונר. הפסל כבר יצוק בעשועוה, אך עדיין לא צבעו אותו.

זאת, הוא חביב מאוד. אדם פתוח, ידידותי, רחב אופקים". גם על האזרח הפשוט יש לה דעה ברורה. "הישראלי הממוצע הוא איש חכם שמשתדל לחיות עם מה שיש לו. החיים שהוא מחפש הם חיים פשוטים, לא מסורכיים. מה שאני לא כל-כך אוהבת אצלו, זה שהוא מעדיף לדבר יותר מאשר לשמוע".

בי. ג'יי. ואייכמן

מה ויואן סאן, והיא איננה פסלית כואנאליטקאית, היא פסלת של דיוקנו-שעווה, ובעוד כשנה, כאשר תסיים את עבודתה, יוכלו הישראלים לראות את התוצאות במוזיאון-השעווה שייפתח על גג חגדל שלום בתליאביב. שם, יעמדו בדממה דויד בן-גוריון לצד אדולף אייכמן, משה דיין לצד חיים טופול, גולדה מאיר לצד דוב גרונר.

"את האנשים שנועדו לגדולות אפשר להכיר לפי הפנים שלהם, במיוחד לפי העיניים", אומרת ויואן. היא הגיעה לישראל לפני שבעה חודשים, היישר מהונגרי